

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, Augustus' 7-dikén 1821.

Nagy Britannia.

A' koronázás' pompáját így közlik az Anglus levelek környüllálásosan: — „A' Király az ezen napot megelőzőtt estvén 9 órakor a' Parlamentum' épületébe mentvén, annak Orátora szobájában hált meg. A' készülétek egész éjjel folytában tétettek a' következő naphoz. A' fegyveres sereg ezen éjjel egy órakor már lábra állott volt. A' Politziai katonaságnak 's tiszteknek csapatjai azon piacz felé gyülekeztek, hol a' koronázás tartatott. A' tolongás szempillantatról szempillantatra nevedett, 's a' feljövő nap a' sok fő aszszonyságokat 's egyebeket azon ülő helyeiken köszöntötte, mellyeket azon éjjel elfoglaltak vala. Szép és kedvező nap volt, csak a' nagy meleg volt egy kevésé alkalmatlan. A' napnak feljötét minden harangok' zúgása, ágyuk' durrogása 's Rakéták' ropogása 's a' levegőbe való felbocsáttatása jelentette. Hajnalban a' Westminster felé vívő uczákat olly hintók' sora foglalta-el, mellyekben cifra aszszonyságok ültek 's lassú léptetéssel részint a' szála részint a' templom felé nyomakodtak: hanem sokak, hogy annál jobb helyeket foglalhassanak, szekereikből kiszállván, gyalog iparkodtak előre haladni, 's azon ajtókhöz jutni, a' hol bebocsátási engedelem' czédulájkát meg kellett mutatni.

„Reggeli 6 óra után mint a' villámlás olly sebességgel terjedett-el minden felé ezen kiáltás: „A' Királyné jön! — Nem soká valósággal meg is érkezett ő

Felsége a' maga Státus' szekereben Hood és Hamilton Lordnékkal ülén, 's Lord Hood által egy második szekérben kísértetvén, 's szép csendesen a' templom és az épület között lévő térség mellett a' szála felé közelítvén, 's szekerei körül a' tolongó sokaság így kiáltozván: „A' Királyné! a' Királyné! Sokáig éljen a' Királyné! De voltak az állásokon találtató nézők között olyanok is, a' kik békételenkedtek: a' gyepre nyugodni letelepedett katonák pedig egyszerre lábra kerekedvén, helyeikre siettek 's puskáikat kezekbe fogván, a' pásitra betolakodni kezdett népet vissza nyomták, a' melly kicsiny zürzavarnál több egész napon nem történt, 's e' se' sokáig tartott, minthogy a' tolongó 's vadon ordító nép mindenütt a' Királyné' szekere után nyomult, 's a' hol elment, 's az olly házak' ablakait, a' hol a' következő estvéli világosításokra a' készüléteket megtétetve lenni szemlélte, mind beverte. Sok Gentlemánoknak házaik megrongáltattak. —

„A' templomtól már nem messze lévén, Lord Hood kiszállott szekereből, hogy a' templomba való bemenetelre módot keressen. A' Bajvívónak istállójához jutván, ott egy sorompóra talált, a' honnét a' Parlamentum' Orátora' szobájához lehetett volna menni, melly a' Királynénak tudtára adatván, ő Felsége is kiszállott szekereből, 's a' Lord Hood karjához fogozván, megindúlt, hogy ezen Orátori szoba felé mennyen: de tudtára adattatván, hogy ez nem közönséges bejáró hely, azonnal vissza tért ő Felsége, 's a' csak körülette

nem kiállhatatlanul tolongó sokaság között a' térségnek (vagy Udvarnak) azon ajtaja felé vezettette magát, a' hol az olly nézők bocsáttattak-be, kiknek a' Parkamarától való bebocsáttatási czédulájok volt. Itt megkérdezték ő Felségét, hogy van-e bebocsáttatási czédulája, 's Lord Hood valami irást mutatván elő, azonnal bebocsáttották. Tovább menvén, egy más ajtónál hasonlóképpen elejébe tették a' strázsákat a' puskájokat keresztesen, hanem a' tiszt parancsolatjára azonnal tisztelettel vissza huzták magokat, 's tovább bocsáttották. Végezetre a' harmadik ajtóhoz jutott ő Felsége, hol már éppen a' templomba kellett volna bemenni, de itt már nem vala olly szerencsés, mint az előbbeni két helyeken. Innét a' strázsánlévőkkel való hosszas vetekedés után, minthogy bebocsáttatási czédulája nem volt, egyenesen vissza igazítottattott ő Felsége. —

„A' cerimonia a' Westminster nagy szalájában délelőtti 10 órakor kezdődött. Ez a' nagy, 74 lábnyom szélességű 's 230 hosszúságú szála, ezen alkalmazosságra, valamint szintén az onnét nem messze lévő templom is, belőlről egész skarláth posztóval vonattattak-be, 's a' benne találtató ülő helyek megpaszantomoztattak. Arra az alkotmányra, mellyen ezen szalában a' Király 's a' Princesek a' koronázás után menyezet alatt ebédlettek, 14 grádicsfokokon léptek-fel. A' szála két oldalain 6, olly hosszú táblák terítették-fel, mellyek között mindenik mellett 52 személy ülhetett. A' felterített asztalok közt 19 lábnyomnyi szélességű út hagyatott, 's alól gyékényekkel 's ezeken fellyül posztóval horítottatott-be, a' végre, hogy azon a' Bajvívó 's kísérelője, a' thronus' elejébe belovagoljanak. Fenn a' szála' oldalain köröskörül mindenütt karok készítették a' nézők' számára,

a' kik innét reggeltől fogva estvig ki nem mehetvén, olly intézetek tétettek az oldal-szobákban erántok, hogy onnét frissítő szereket kaphassanak. Ezen szalában legelőbb is azon kezdődtek-el a' cerimoniák, hogy a' Király a' thronusra felülvén, a' kegyelem' kardját, az igasság' két kardjait, 's az Országlási egyéb czimereket, külömbkülömb Nemesek elé hozván azokat a' Fő Camerariusnak által adták, 's ez azokat a' Király' elejébe egy asztalra lerakta, melly munkával valami három fertály órák teltek-el. Az után ezen szalából kiindulván, a' templom felé folytatta menetelét a' fényes sereg. A' Processió a' feljebb említett Udvaron vagy térségen által a' templom felé, 1500 lépésnyi aboz készített, fedeleetlen úton vagy folyason folytatta menetelét, a' melly úgy volt készítve, hogy essőre változván az idő, egy pár minutumok alatt befedtetethetett volna. —

„Legelőbb ment Fellowes nevű, már jó időt töltött, de egyéb eránt nagyon kellemetes és méltóságos tekintetű leányzó, a' Király virágai gondviselője, nagyon szép fehér atlacz ruhában; ennek vállárul, széles arany pántlikán egy kised kosár függött, a' melly virágokkal 's minden féle füvekkel volt töltve; felső ruhája gazdagon megpaszantomozott veres bársony palást volt. Öt 6 más ifjú leányzó kísérték, a' kik utánna kettenként két fülű edényeket vittek, mellyek-hasonlóképpen virágokkal és füvekkel voltak megrakva. Ezek mind a' haton fehér szivány (muselin) ruhában voltak, 's vállaikról hosszú virág koszoruk függöttek-le. Ezen leányoknak neveik: Misz Gart, Collier, Ramsbottom, Hill, Daniel, és Wolker. Misz Fallowes az útra, hol a' fényes sereg elment, 's a' melly kék posztóval volt borítva, virágot hintezett nagy kellemetes-

séggel. Ezen hét Szépek után következtek: a' Westminsteri Egyházhoz tartozó külömbkülömb tisztviselők, az odavaló fő Politizai tiszt, a' Regiment' Dobosával, Siposokkal és Dobosokkal, Trombitásokkal, 's egyéb fúvó muzsikai tisztviselőkkel. Ezek után következtek a' Kir. Prokurátorok, a' Titkostanácsosok, a' Bath-Rend' Riterei Spanyol öltözetben, veres sarkú fejérszizmákkal, mellyeknek feje rosácsákkal volt felczifritva. Ezeket követték a' Térdkötő-Rend' Riterei, hasonló Spanyol, ég szín kék atlatz, gazdagon megpaszamánzott ruhában, több vagy kevesebb számú czimerekkel ékeskedvén 's Minister Londonderry által vezetettvén, minnyájok veres bársony palástal. Ezeket követték: a' sok Héroldek, az úgy nevezett Czimeres-Királyok 's egyéb Koronatisztek; Bárók, Püspökök, Vice-Grófok, Grófok, Marquisek, Herczegek, Irlandiai Érsekek, a' Yorki Érsek, a' Birodalom' Cancellarius a' Király' erszényével, 's a' Canterburyi Érsek. Ezen fő nemesség szakaszonként ment; előttök az Egygyesület' zászlóit 's ezek után a' Birodalom czimereit, azon familiákból való nemesek vitték, a' mellyek ezen jussal régi időktől fogva birnak. Továbbá következtek a' Londoni Lordmáyor a' Senátorokkal (kik közt volt Wood is), Coburgi Leopold Princz, a' Térdkötő-Rend' szime-rével, Feldmarschalli pálczával tollú bok-rétás kalappal; ruhája' szelét egy Pázsifogta; Herczeg Glouczester, Feldmarschal-li pálczával; a' Cambridgei Herczeg ha-sonló pálczával; a' Sussexi Herczeg pal-cza nélkül fedezetlen fővel; a' Clarencei Herczeg, fedetlen fővel; a' Yorki Herczeg Feldmarschalli pálczával, fedetlen fővel; ezen Királyi verból való Herczegeknek ruhája' szelét, mindenikét, Pázsik fogták. Oldalfelt mentek Wellington és Dorset Her-czegek 's a' Fő Udvari Marschall. A' Stá-

tus' kardját Herczeg Dorset, az Ország' palczáját, Herczeg Ruthland, az almát Herczeg Dowonschire, az Eduard' Koronáját Marquis Scholmondoley, a' Csésze' fedelét a' Gloucesteri Püspök, a' Bibliát az Elyi 's a' Csészt a' Chesteri Püspök. —

Itt jött a' Király egész Státusi öltö-zetben fekete bársony Spanyol süveggel, mellyet drága kövekből és Struczmadár tollakból fűzött bokréta ékesített; a' haja, fodorított fürtökben csüngött a' homloká-ról és vállain, 's olly arany matéria me-nyezet alatt mendegelt, mellyet az Ország' öt kikötőhelyeinek 16 Báróji emeltek. Ru-hája' szeleit a' Paireknek nyolcz idősebb-fijaik fogták. A' Király mellett oldaloslag mentek az Oxfordi és Linkoln Püspökök 's a' Királyi ruhák kamarája' mestere. A' fényes serget néhány száz Udvari tiszt, Patikáriusok, Orvosok, Seborvosok, Ud-varimesterek 's több effélék rekesztették-be. — A' testőrök, az alatt míg a' Ki-rály a' fenn leirt úton elment, az út mel-lett két felől vállokhoz szorított fegyverrel állottak; 's a' Dobosok osztályonként do-bot ütöttek. A' templomba megérkezvén, ott az egész trombitási 's dobosi sereg in-massa, köszöntötte a' Királyt; ezt követ-te a' Händel' Messiásából való Halleluja sok muzsikásokból álló karban, 's ez után kü-lömbkülömb Papi énekek muzsika mellett, 's végre a' Händel' koronázási éneke. Mind ezek után a' koronázás' munkája elkövet-kezett, melyben első volt a' megeskü-vés (melynek minémüségét, 's a' Király által az Érsek után elmondott szavakat egygyik előbbeni Ujságunkban már eléad-tuk) — 's ezt a' felkenési 's koronafelte-vési cerimoniák követték. A' Király t. i. a' palástot letévén az Érsek az ő Felsége alsó ruháján lévő, és csak pántlikákkal befűzetett nyilásokat, vagy hasitékokat megnyitván, ő Felségének ingét, mejjét,

vállait, karjait, 's feje' tetejét, azon olajjal, mellyet a' Dékány ezen reggel megszentelt vala, azt kalánba vévén, megkente, 's azután a' nedvességet, gyapcttal (pamukkal) ismét letörölte. —

„A' Király eránt való hűségdólist legelőbb a' Princzek tették meg, ekképpen: a' Thronusra letérdelvén, a' Királynak kezet nyujtottak, jobb arczulatját megcsokolták, 's jobb kezeket fején lévő koronájához értették. Ezen czerimoniát a' Pairek is mindnyájan megtették, 's ez egy óráig tartván, a' Király az alatt nagyon elbágygyadt. Ezen czerimoniát követte a' God save the Kingnek valami 2 vagy 3 száz éneklők által, a' 100 muzsikusokból álló karnak sekundálásával lett elénekeltetése. Az éneklők veres hajtokájú fejér Egyházi kar-ingekbe, a' muzsikai karbéliek pedig skárláth veres formaruhába voltak öltözködve. —

„A' fényes sereg éppen azon rendelt ment vissza a' templomból az ebédlő szalába, mellyel ez innét a' templomba jött vala, kivévén, hogy már most a' Király' fején Királyi Korona, 's testén Királyi koronázási ruha vala, 's a' Pairek is fejeken vitték koronáskáikat, valamint szintén a' Rittekek is a' magok' süvegeiket. A' nép örvendező kiáltozása most még nagyobb volt, mint a' templombajövetelkor — 's a' Felség, most vidámabb ábrázattal köszöngött a' népnek, mint idejövetelekor. Öt órákor lépett vissza a' fényes sokaság az ebédlő szalába, a' melly 70 koszorúgyertyatartókkal vala megvilágosittatva. A' már tizenkét órányi idő alatt egy helyben ülő fényes néző gyülekezet a' Királynak visszaérkezésekor felállván, ő Felségét sokáig tartott örvendező kiáltozással köszöntötte; a' Dámák keszkenőjikknek lobogtatása által, a' dobosok 's trombitások pedig a' levegőnek harsogtatása által nyilatkoz-

tatták a' közönséges örvendezést; melly után a' Király néhány minutáig eltávoztván, 's az alatt az ételek felhozattatván, kevés idő múlva ismét bejött, 's most is koronával, Királyi öltözetben, kezeiben a' Királyi pálczát 's az Ország' almáját tartván, illy öltözetben a' Státus' székre leült. A' kardokat most is előtte hozták. Mellette azon Lord, ki az Ország' pálczát, e' mellett pedig azon más Lordok, kik a' négy kardot tartottak, úgy jobbra felől Herczeg Dewonshire az Ország' almájával, 's e' mellett Herczeg Ruthland, a' másik pálczával, állottak. A' Királyi asztalnak végén a' Király jobb keze felől a' Yorki, Clarencei, és Sussexi, bal keze felől pedig a' Cambridgei, a' Gloucesteri, 's a' Coburgi Leopold, Királyi Princzek ültek. Gróf Deubigh volt a' Felvagdáló (Transchirozó.) Herczeg Argyl, mint Skocziai Fő Pohárnok, egy arany poharat nyujtott oda, borral, ő Felségének, a' ki azt, minekutánna belöle ivott volna, a' nevezett Grófnak, mint ajándékot vissza adta. A' Baj-vívó, az ifjú Dymocke, a' szalába a' második fogás étkeknek felhozattatása előtt, fényesen felfegyverkezve, ló háton, kardja láncsával, nagy hirtelenséggel bejövén, megtette kötelességét, 's ivott a' Király' egészségiért. Ez a' Baj-vívói jus vagy méltóság, Linkolnshirében a' Scrivelsby familia' birtokeihez van köttetve, a' melly familia most Dymok nevet visel. Három trombitásokkal, két Ritteriszolgákkal, kik láncsáját és paizsát vitték, 's Héroldal és pázsikkal lovgalt-be. Jobbra felől a' High Constables (kinek képét most Herczeg Wellington), és a' Fő Udvarimester (most Herczeg Anglesea) jöttek. Az ő megjelenésekor illy meghívást olvasott-fel, háromszori trombitaharsogás után, a' Hérold: „Ha valaki, nagy vagy kicsi, akár ki 's

akármilyen rangú ember legyen, a' mi Monarkhánknak IV-dik Györgynek, a' Nagy Britanniai és Irlandiai Egygyesült Ország' Királyának, a' Hit' Oltalmazójának, a' mi meghalálozott Monarkhánk' Ill-dik György' fijának, ellent akar mondani, 's tölle megtagadni akarja azt, hogy ő legyen ezen Királyi Birodalom' koronájának törvényes örököse, avvagy, hogy néki ohez nem volna jussa: itt az az ember, a' ki velle meg fog viaskodni 's néki azt mondja, hogy hazud, és hogy ő egy hamis áruló, a' melyre nézve kész leszen velle, azon napon, melyet ezen áruló maga meg fog határozni, halálíg megviaskodni." — Ezen meghívás háromszor olvastatott-fel a' szalában, 's a' Baj-vívó, kesztyűjét mind annyiszor elvetvén és senki fel nem vevén, azt a' Hérolid néki vissza adta. Megesvén a' 3-dikszi meghívás 's a' Baj-vívó a' kesztyűt mindenkor vissza kapván, egy borral töltött arany poharat adtak kezébe, melyet ő a' Királynak által adtván 's ő Felsege abból iván, azt a' Baj-vívónak, tulajdonúl vissza adatja, a' ki ekkor fejét hajtván onnét a' pohárral, el-lovagolt. —

„Az után a' Király' titulusainak, Deák, Francia és Anglus nyelven való Proklamáltatása, következett, végezetre két Nemes embereket Ritterekké tévén (ahoz való ütés által) ő Felsege, estvéli 8 órájtában, a' Királyi Herczegek 's a' Státus' nagy tisztjei által kísértetvén, vissza tért a' maga szobájiba ő Felsege.

melly drága portékára szert tehessenek. Ki ki kezéhez' vett, a' mi drága portékához a' Királyi asztalnál vagy a' Pairek' táblájánál hozzá férhetett. A' fő Kamerasarius pedig az alatta lévő tisztekkel együtt azon iparkodott, hogy a' mit lehet megtarthasson, a' melyből szükségesképpen nagy zürzavar támodott. Sokak olly boldogok voltak, hogy szerencsésen eltávozhattak a' magokhoz vett arany 's egyéb készületekkel: de azt erőssiti egy Londoni Ujság, hogy a' Westminster' külső ajtajánál csakugyan sokaktól vissza vettek valami drága portékákat valami odaállított körmös legények, kik közt 's az Uraságok cselédjei között ismét kemény pofozódásra került a' dolog, 's még némelly Dámakon is esett a' zürzavarban egy 's más kedvetlenség.

„A' Királyné még a' Királynak megkoronáztatása előtt, Jul. 13-dikán, olly levelet küldött a' Kanterburyi Érsekhez: „A' Királyné affelöl tudósítja a' Nagy és Fő Tisztelendő Kanterburyi Érseket, hogy ő — minekutána a' Király jónak találta tölle megtagadni azt, hogy egyszersmind magkoronáztattassanak — nem gondolja, hogy az ellen valami akadály lehetne, hogy a' jövő héten, midőn a' Királyi koronázási készületek a' Westminsteri templomban még meg lennének, ő is megkoronáztassék, a' mely ekképpen a' nemzetnek semmi új költséget nem fogna okozni. A' Királyné a' megkoronáztatási tiszteletet nem csak úgy kívánja, mint csupa formálitást, vagy pedig mint csak önn' személyének lejendő elégtételt, hanem inkább, mint azt a' kétségbehozhatatlan just, a' melyről ő Felsege le nem mondhat a' nélkül, hogy nem csak önn' maga, hanem a' Britannus nemzet' több Király-

Némelly levelek szerint a' Királynak a' Westminsteri szalából lett kimenetele után abban nagyon lármás dolgok fordultak elé, a' mellyek valami egy órát tartottak. A' nézők közzül sokak az asztalok mellé rohantak, 's azon iparkodtak, hogy ezen nagy napra való megelekezés végett vala-

néji, 's a' jövendő világ ellen is, előítéleti
véitket ne kövessen - el."

A' fenn-nevezett Érsek, így felelt
ezen levélre Jul. 15-dikén: „A' Kanter-
buryi Érsek szerencsésjének tartja bizonyos-
sá tenni Királyné ö Felségét affelől, hogy
az ö Felsege által hozzá intéztetett irást
vette. Ö Felsege előtt kétség kívül nem
lehet esmeretlen dolog az, hogy a' Kan-
terburyi Érsek, abban, a' mit ö Felsege
tőlle kíván, a' Király' parancsolatja nél-
kül legkisebb lépést is nem tehet."

A' koronázás' napján (19-dikben) reg-
geli 7 órakor, minekutánna ezen czeri-
moniára be se' boesáttatván, residentziá-
jába, a' Brandenburghousei kastélyba visz-
szaérkezett volna a' Királyné, azonnal egye-
nesen a' Királyhoz irt, melly irásának ö'
volt foglalatja: „A' Királyné azt kívánnya,
hogy Király ö Felsege, a' Királynétól a'
Kanterburyi Érsekhez intéztetett kívánság-
ra — hogy tudniillik ö, azért, hogy a'
nemzetnek újabb költség ne okoztassék,
a' jövő héten koronáztassék-meg, mennél
előbb méltóztasson választ adni. A' Ki-
rályné álhatalosan reméni, hogy a' Ki-
rály ö eránta, a' ma reggel rajta elkövet-
tetett meggyaláztatás után, azzal az illen-
dő igassággal fog viseltetni, hogy ötet a'
jövő hétfün megkoronáztatni engedi, és
a' Kanterburyi Érseknek parancsolatot ad,
azeránt, hogy a' Királyné által kinyilat-
koztattatott kívánságot tellyesítse, 's a' ko-
ronázási felséges és szent czerimoniát, ö
vélle kövessen - el. —

„Azt is kinyilatkoztatja továbbá a' Ki-
rályné Király ö Felségének, hogy ö, az
alatt, míg a' Király Irlandiában tartózkod-
dik, Edinburgh városát fogja meglá-
togatni."

Ezen levélre a' Belső Minister Lord
Sidmouth Jul. 20-dikán ekképpen válasz-
lott a' Királynénak: —

„Aszszonyom (Madame!) Én a' Fel-
ségéd' hozzám, intézett levelét, a' Király-
hoz intézett irással egygyütt, melly abba'
zárattatva volt, vettem, 's ezen irást a'
Király' elejébe terjeszteni szerencsém volt,
kitől parancsolatot kaptam tudtára adni Fel-
ségédnek: Hogy minekutánna a' Titkos Ta-
nács, közönséges tanácskozás után meg-
esmerete azt, hogy az ezen Országbéli Ki-
rályné-Felsegeknek nincsen jussok azt ki-
válni, hogy valamelly akár melly időben
megkoronáztassanak, erre nézve ö Kirá-
lyi Felsege nem találja jónak, megparan-
csolni, hogy Felséged megkoronáztassék."

Úgy folyt a' hir, hogy a' Király Aug.
4-dikén szándékszott Irlandia felé útnak
indúlni.

Politikai dolgot most keveset köz-
lenek Angliából a' közönséges levelek. —
Csak azt említik, hogy valami pénz-ku-
peczek azt hirdelvén-el, hogy az Orosz és
Török birodalmak között a' hadakozás már
kiütött volna, 's erről még leveleket is mu-
tatván elé, ez által azt okozták, hogy a'
Státus' papirosainak, Obligatióinak, be-
cse 1 per Centel azonnal alább szállott
— a' melyre ekképpen szoll a' Ministeri
Kurir: — „Mi ellenben erősíthetjük, hogy
a' Petersburgból Junius' 29-dikén indúlt
tudósítások a' hadakozáshoz való készüle-
tekről semmit nem emlékeznek. Éppen
ily kevésé igaz az is, hogy Konstanczi-
nápolyban az Orosz Nagy Követ ellen leg-
megbántóbb dolgokat követtek volna el.
Csak ennyi látszik bizonyosnak lenni, hogy
a' Török hadi hajókat a' Görögök egész a'
Dardanellákig vissza kergették."

Joniai Szigetek.

A' Spy nevű Corvette (így irnak
Corfuból Junius' 30-dikán) Angliából ide
a' múlt szerdán megérkezvén, a' Revolu-

tionaire és Cambrian nevű fregátokkal még az nap' ismét elevezett innét. Evezését dél felé vette. Az 51-dik számú Regiment is csak most érkezett-meg ide Angliából. Az újabb tudósítások szerint az Aurora nevű fregát is indító félben volt a' Portsmouthi kikötőhelyből erre felé a' Középtengerre — 's azt erőssítik, hogy az Anglus sergek ezen tengeren még 4000 emberrel fognak megerősítettetni.

Magyar Ország.

A' kik 1700—1791-dikben az Illyrika Cancellariának felállításával, és Temesvárott a' Nemzeti Congressusnak tartásával foglalatostoktak, most Illyrika Paedagogiákat állítanak, és azoknak gyarapítására, 's jobb rendben tartására azon Deputatiohoz, melly Budán vagyon az ő Oskoláknak igazgatására rendeltetve, most Felsőleges engedelem mellett tiszteletbeli Deputatusokat is választottak, a' kik között a' Rác Oskolákra való felvigyázás fel lézen osztva. Így a' Dunai Kerületben Athanaszkovics Basilius Zombori Polgármester, és az ottani Illyrikum Paedagogiumnak Directora, és Bozda Konstantín Eszék városának fő Notáriusa; a' Tiszai és Marosi Kerületben Arsics Szábás, Arad városának Polgármestere, és az Oláh Paedagogiumnak helybeli Directora, és Sz. Péteri Pál Mihály Ns. Borsod Vármegyének Assessora; a' Temesvári Kerületben Markovics Asi Dömötör, Temes és Bihar Vármegyék Assessora, és Dézsánfalvi Gyika Emánuel Konstantin több Nemes Vármegyék Assessora. — Ezen Deputatus Urak Junius 18-dikán Budára jöven, Kir. Tanácsos Nesztorovics Urnak, mint a' Deputatio Elölülőjének, és az egész Budai Deputatiónak jelenlétében ezen hivatalbeli foglalatossággra felesküdték. Melly alkalmatossággal

a' tisztelt Királyi Tanácsos Ur jeles beszédet tartott, és ő Felsőlegének atyai kegyelmét különösen magasztalta. —

A' Sárviz, Sió, és Kapos vizek regulálására, úgy a' Balaton leeresztésére is rendeltetett Deputatio Május közepén a' Siót elrekesztette, hogy a' tsatornyákat alább lehessen ásni. Ez időtől fogva, noha sok essözések voltak, és a' Balatonból semmi víz ki nem folyhatott, még is semmi szembetűnő dagadását a' Balatonnak nem veszik észre ott, a' hol tisztás: hátsak Szigligetnél, Keszthelynél, és Kéthelynél, hol már sok árkolások által szép rétek váltak, magát a' víz nem veri vissza. —

B é c s.

A' Státus' régi intereses Obligatiojainak 19-dik Sors-vonása e' folyó Augustus' 1-ső napján véghez menven a' 41-dik Series jött ki, melyben a' 29,721 - dik számtól fogva a' 30,839 számig való 5 per Centes Obligatio, találatnak.

J e l e n t é s

a' Zsebkönyvnek második kiadásáról.

Folyó eszt. Apr. 13-dikán tettem közhírré a' Május' 20d. kijött Zsebkönyvet, 's a' Nemzet oly buzgósággal vevé azt, hogy Jún. 20d. második nyomtatásához kelle kezdetnem. A' bíráló Tudósok: Tek. Kultsár István Úr, mult Fél-Esztendei Hasznos Multságainak 45d. Darabjában, R — Úr, Wiener Zeitschrift für Kunst, Literatur 's a' t. Nro. 76; Tek. Gruber Antal Úr, Gróf Apponyi Bibliothecarius 's T. N. Somogy Vármegyé' Tábla-Bírása, Literatur- und Kunst - Blatt VIII zu Nro. 54 des Conservationsblattes 1821; egy Nevelen, Pestről, a' fentemlített Zeitschriftben Nro. 82; (a' 84, 85, 's 86dik Darab-

jaiban pedig Bárá Podmaniczky Lajos-tól a' jótettért Jutalomnak fordítása áll); Th — Úr, Tudományos Gyűjtemény 1821, VII. Köt. jó vélekedést terjesztettek - el a' Munkáról, melyet midőn közönséges helyen hálával emlegetek, a' Nevetlent kérem, nevezzen nekem avagy csak egyetlen egy Zsebkönyvet az egész Almanak - Literatúrában, melyre az általa felhozott Martialisi szavak alkalmazhatók nem lennének? azok még a' Pesti merész című Vaterländischer Almanachra is illenek.

A' panasz ére Alsó Magyar Országról, hogy az Előfizetést miért nem terjesztetem szélesebben? Okaimat ezen Újságnak XXXdik Darabjában kijelentém, melyek' egyikének már most helye nem lévén, a' Zsebkönyv' második kiadását, mely e' f. h. 25-dikén tökéletesen kész lesz, Magyar és Erdély Országban Sept., Bécsben e' f. h. végéig elfogadandó Előfizetésre bocsátom 5 forint V. Cz-ban. Ezen második Nyomatás épen azon formában, oly kötésben, arany metszéssel, 's tokban adatik-ki, mint az első.

Előfizetés' elfogadására bizodalmasan kéretnek:

Bécsben: Márton József Prof., és Pichler Antal Könyváros; Budán: Burián Pál Könyváros; Debreczenben: Özv. Csáthy Györgyné Assz. Könyváros; Enyedben: Baricz Mihály, Orvos Dr. 's Prof.; Kassán: Dulházy Mihály, Gróf Dessöffy József Secret., 's Wiegand Ottó Könyváros; Kolo'sváron: Tunyoghi József, és Ifj. Szilágyi Ferencz, Profeszsorok; Komáromban: Tüdös József, Profes.; Miskolczon: Igaz Sámuel, Pred.; Pes-

ten: Prepelitzai Sámuel, Ügyész, Eggenberger József 's Müller József Könyvárosok; S. N. Patakon: Kálniczky Benedek, Prof.; Pozsonyban: Landesz József és Schweiger András, Könyvárosok; Sopronyban: Raics Péter, Prof.; Szebenben: Thierry Wilh., Könyváros, Szombathelyen: Zsoldos István, Könyváros; N. Győrben: Schweiger András, Könyváros; N. Váradon: Burián Pál, Könyváros; Maros-Vásárhelyen: Péterffy József Pap Urak. Kiknek a' szokott 10dik Nyomatvány, vagy a' bégyült pénznek 10ed része ajánlatik. Nálók a' határozott időn túl a' Könyvnek árra 6 for. 30 xr. V. Cz.

Nem helyen kívül esik itt kitérni azon örömré, melyet Auróranak már csak Jelentése is minden igazán buzgó hazafiban szerezhet. Ott láthatni szép Literatúrákat, hogy több Zsebkönyvek is, ne csak kedvellőket, de vevőket is találjanak, nekem ugyan legfőbb óhajtásom. Így egyik a' másikával vetélkedvén, mindenik tökéletesedik; 's ezek lesznek a' leghathatósabb eszközök, honi Nagyjainkkal 's Szépjeinkkel nemzeti szép nyelvünket 's a' magyar elmeszüleményeknek olvasásokat megkedveltetni, 's így benne a' nemzeti érzést és ízlést emelni és pallérozni; ezek lesznek a' még gyenge plántáknak: muzsikának, rajzolásnak, 's metszésnek hatalmas tenyésztetőjök; ezeknek tiszta, hibátlan 's minden lehető typographiai szépséggel való kiállítások tehet majd valamely jó ízlésű Hazafit magyar Bodonivá, kitől még, oh, be meszsze vagyunk!

Bécs, Aug. 7d. 1821.

Igaz Sámuel.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomatatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.
(Am rothen Thurm im Müller'schen Kunst-Gallerie-Gebäude No. 648).